

Med de ord støtter De Konservative forslaget.

Kl. 12:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre foreslog her tidligere på foråret det, vi kaldte en jobreform, som skulle bestå af en skattereform, en dagpengereform og en reform af vores system for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft.

Tilsammen ville den jobreform bidrage til det danske arbejdsmarked med 70.000 – mindst – fuldtidspersoner. Det synes vi sådan set, i lyset af de store udfordringer vi står over for, og som ikke har fyldt ret meget i debatten i dag, havde været det fornuftige at gribe an med. Men nu har regeringen jo parkeret store dele af de her diskussioner i kommissioner – i skattekommissioner, i arbejdskommissioner – og derfor må man sige, at paletten for egentligt reformarbejde blev meget lille i forhold til forhandlingerne om jobplanen.

Men det er klart, at den centrale politiske udfordring, uanset hvem der sidder i regering, og uanset hvem der sidder i Folketinget, er og bliver i de kommende år at sikre, at der er tilstrækkelig arbejdskraft på arbejdsmarkedet – både på kort sigt, hvor vi har mangel på arbejdskraft, og set i et længere perspektiv, hvor vi får aldrende årgange og derfor behov for at få mere arbejdskraft. Der må vi sige, at det forslag, vi behandler her i dag, er det eneste strukturforbedrende forslag i jobplanen. Vi havde gerne set, at jobplanen var blevet mere reformivrig, end den blev. Det samlede skøn over effekten ligger sådan et eller andet sted mellem 6.000 og 7.000 nye helårspersoner, hvoraf det her element med supplerende dagpenge kun udgør en andel på godt og vel 2.000 personer.

Det betyder altså, at med den store udfordring, som f.eks. vismændene, der efterspørger reformer i et omfang af 50.000 nye helårspersoner, bidrager vi her med meget, meget lidt. Men når man har den opfattelse, som vi har, at det er den centrale udfordring nu og her, må man også være villig til at tage et ansvar, kravle væk fra sidelinjen og ind på midtbanen og gøre et stykke arbejde. Det er det, vi har gjort. Det er derfor, vi har lavet et jobplansforlig.

Vi har den opfattelse, at det er vigtigt, at vi har det supplerende dagpenge-system til at

hjælpe folk, som er i deltidsbeskæftigelse, eller til ved afbrudte uger at give dem midlertidige dagpenge, men vi er også af den opfattelse, at der er et behov for at sikre, at det system ikke bliver udnyttet. Vi kan jo konstatere i dag – det har Socialdemokraterne også tidligere været inde på – at der altså er både offentlige arbejdsgivere, der forlader sig på, at de kan betjene sig af deltidsansatte, og private arbejdsgivere, som får en slags statstilskud via den her ordning, fordi de alene betjener sig af deltidsansatte.

Derfor må vi sige, at hele fundamentet for at have ordningen med supplerende dagpenge er, at de folk, som får det, står til rådighed for fuldtidsarbejde. Jeg hører også i dag – bredt – at der er enighed om, at opgaven er at sikre, at der er fuldtidsarbejde at få for de mennesker. Så det er klart, at opgaven også er at sørge for, at systemerne ikke er indrettet sådan, at arbejdsgiverne ikke har noget incitament til at tilbyde det. Derfor tror vi – det kan man også se af de beregninger, der er lavet af, hvad effekten vil være – at der vil blive et substantielt bidrag til en permanent forøgelse af arbejdskraften i Danmark ved hjælp af det lovforslag, som ligger her i dag.

Samtidig har vi jo så fået indført i jobaftalen – det synes jeg også er vigtigt – at vi har nogle håndtag, vi i fællesskab skal holde fast i, bl.a. at de offentlige arbejdsgivere lever op til deres løfte fra trepartsaftalen om at skabe flere fuldtidsstillinger. Der må vi jo sige at vi hører positive toner fra regionerne. Vi ved også, at der er lavet forskellige ting på det kommunale område. Men her halter staten bagefter; staten har endnu ikke været villig til at tage det med ind i overenskomstspørgsmål.

Nu sidder vi i forligskredsen og har fat i det og har aftalt at holde snævert øje med, at der bliver levet op til de aftaler, og har altså mulighed for at påvirke den situation. Det er også et af argumenterne for, at vi er med. Samtidig har vi også spændt det sikkerhedsnet ud, at vi har sagt: Vi må løbende holde øje med, hvordan det her påvirker arbejdsmarkedet. Går det, som vi forventer, og som vi har analyseret os frem til, eller er der behov for at lave justeringer efterfølgende? Det har vi også lagt ind i aftalen, og det skal vi også monitorere. Det kan være, at der er nogle brancheproblemer. Det kan også være, at der er nogle regionale udfordringer. Men det er jo det, der er centralt her: Vi tager hånd om et første – om end beskedent – lille skridt i retning af at imødegå udfordringen om mere arbejdskraft på det danske arbejdsmarked og holder